

סדר ברכת המזון:

שיר המעלות. בשוב הי את שיבת ציון היינו בחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה. אז יאמרו בגוים הגדיל הי לעשות עם אלה: הגדיל הי לעשות עמנו. היינו שמחים: שובה הי את שביטנו פאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע. בא יבא ברנה. נשא אלמתינו:

מים אחרונים חובה קודם ברכת המזון.

ברוך אתה הי אלקינו מלך העולם. הן את העולם כלו. בטובו בחן בחדד וברחמים. הוא נותן לחם לכל בשר. כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול. כי הוא קל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. באמור. פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: ברוך אתה הי. הן את הכל:

גודה לך הי אלקינו. על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה. ועל שהוצאתנו הי אלקינו מארץ מצרים. ופדיתנו מבית עבדים. ועל בריתך שחתמת בבשרנו. ועל תורתך שלמדתנו. ועל חקיך שהודעתנו. ועל חיים חן וחסד שחוננתנו. ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד. בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנקמות ועל המלחמות. שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו':

לחנוכה:

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול השמונאי ובניו. בשעמדה מלכות זון הרשעה על עמך ישראל. להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים. עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד צדיקים. וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן פתום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך. ופנו את היכלך. ומהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנכה אלו. להודות ולהלל לשמך הגדול:

וְעַל הַכֹּל הִי אֱלֹקֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ.
יְתַבְרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: כַּפְתּוּב.
וְאִכְלֵת וְשָׁבַעַת וּבִרְכַת אֶת הִי אֱלֹקֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטְּבָה
אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה הִי: עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוּן:

רַחֵם נָא הִי אֱלֹקֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְעַל צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחְךָ. וְעַל תְּבִיט הַגְּדוּלָה וְהַקְּדוּשָׁה
שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו: אֱלֹקֵינוּ. אָבִינוּ. רַעֲנוּ וּזְנַנּוּ פְּרָנְסֵנוּ וּכְלַלְלֵנוּ
וְהַרְוִיחֵנוּ. וְהַרְוַח לָנוּ הִי אֱלֹקֵינוּ מִהֲרָה מְכֹל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ
הִי אֱלֹקֵינוּ לֹא לַיְדֵי מִתְנַת בְּשָׁר וְדָם וְלֹא לַיְדֵי הַלְּוָאָתָם. כִּי אִם לַיְדֵיךָ
הַמַּלְאָה. הַפְּתוּחָה. הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֵבָה. שְׁלֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם
וָעֶד:

בראש חדש אומרים:

אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיִּבְא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּרוּנוּ וַיִּפְקְדוּנוּ וַיִּזְכְּרוּנוּ
אֲבוֹתֵינוּ וַיִּזְכְּרוּנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ וַיִּזְכְּרוּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשְׁךָ וַיִּזְכְּרוּנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לְפָלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם: - רֵאשׁ הַחֲדָשׁ הַזֶּה:
וַיִּזְכְּרוּנוּ הִי אֱלֹקֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וַיִּפְקְדוּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּם
וְחֶנֶן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי קָל מִלֶּךְ חֶנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדֻשָׁה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה הִי: בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן:

בְּרוּךְ אַתָּה הִי אֱלֹקֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם. הַקָּל. אָבִינוּ. מַלְכֵנוּ. אֲדִירֵנוּ.
בוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ. יוֹצְרֵנוּ. קְדוּשָׁנוּ קְדוּשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל.
הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל. שֶׁבְכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטֵּיב הוּא הַטֵּיב
הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא גְּמָלְנוּ הוּא גּוֹמְלֵנוּ הוּא יְגַמְלֵנוּ לְעַד לְחַן
וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלִרְוַח. הַעֲלֵה וְהַעֲלֵחָה. בְּרַכָּה וַיְשׁוּעָה. נְחֻמָּה.
פְּרָנְסָה וּכְלַלְלָה. וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב. וּמְכֹל טוֹב לְעוֹלָם
אֵל יַחֲסֵרֵנוּ. אָמֵן:

בחנוכה ופורים אומרים כאן ועל הניסים, אם שכח אזי כשיגיע אצל הרחמן יאמר:

הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות, כמו שעשה נסים לאבותינו, בימים ההם בזמן הזה: בימי וכו':

הרחמן הוא ימלך עלינו לעולם ועד: הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ:
הרחמן הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד
ולעולמי עולמים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד:

הרחמן הוא ישבר עלנו מעל צנארנו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו:
הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה ועל שלחן זה שאכלנו עליו:
הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות טובות
ישועות ונחמות:

הרחמן הוא יברך את (אבי מורי) בעל הבית הזה ואת (אמי מורתו) בעלת הבית
הזה. אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם. (ואם סמוך על שלחן עצמו
יאמר: הרחמן הוא יברך אותי (ואבי ואמי) ואשתי וזרעי ואת כל אשר לי), אותנו
ואת כל אשר לנו. כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב, בפל. מפל. כל. כן
יברך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה. ונאמר אמן:

בפרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום.
ונשא ברכה מאת ה'. וצדקה מאלקי ישענו. ונמצא חן ושכל
טוב בעיני אלקים ואדם:

לראש חדש - הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה:

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא: בחול מגדיל
(ביום שמתפללים בו מוסף וגם בסעודת מ"מ אומר מגדיל) ישועות מלכו
ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם: עשה שלום
במרומינו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יראו את ה' קדושינו כי אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודורשי ה' לא
יחסרו כל טוב: הודו להי' כי טוב פי לעולם חסדו: פותח את ידך ומשביע
לכל חי רצון: ברוך הגבר אשר יבטח בהי' והיה הי' מבטחו: נער הייתי גם
זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: הי' עז לעמו יתן הי' יברך
את עמו בשלום: